

LV.

Forslag til Lov

om

Forandring i Lov om Sognebaands Vøsning af 4de April 1855.

— Saaledes som vedtaget ved 3die Behandling i Landstinget den 9de Februar 1864. —

(Sagens 1ste Behandling i Landstinget findes i Landstingstidenden Sp. 182—226;

2den — — — — — 334—360;

3die — — — — — 409—412).

§ 1.

De Medlemmer af Folketirken, der have løst Sognebaand ifølge Lov af 4de April 1855, skulle have Ret til Enhver for sit Vedkommende at lade forrette Barnebaab, Brudevielse og Rigttale i deres Sognekirke, samt Jordpaatastelse og Gravtale paa deres Sogns Kirkegaard ved den Præst, til hvem de have sluttet sig. Denne maa idetmindste 24 Timer forud ved skriftlig Henvendelse til Sognepræsten og dennes skriftlige Svar forvisse sig om, at Kirken eller Kirkegaarden ei er i Brug til den for Forretningen fastsatte Tid, og har han derhos at varetage ved Bestemmelsen af Tiden, hvad der er foreskrevet i Anordningen af 29de Juli 1814 for Kjøbstæderne § 28 og i Anordningen af samme Datum for Landet § 21.

§ 2.

Naar nogle af de i § 1 omhandlede Medlemmer af Folketirken ønske, at deres Sjælesørger skal forrette Altergang for dem i Sognets Kirke, da have de herom gjennem samme at

indgive en Begjæring til Stiftets Biskop. Finder Biskoppen, at det Ansøgte bør bevilges, da meddeler han den udenfogns Præst Tilladelse til at holde Altergang et vist Antal Gange om Aaret i det fremmede Sogns Kirke for de Beboere af samme Sogn, der have sluttet sig til ham. Denne Tilladelse bør stedse kun gives indtil videre og bør af Biskoppen tilbagekalbes, naar han finder, at den misbruges. Vedkommende kunne fordrø en Afgjørelse af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet i ovennævnte Spørgsmaal, forsaavidt de maatte føle sig utilfredse med Biskoppens Bestemmelse.

Ønskes det af den udenfogns Præst, da kan Biskoppen tillige bestemme, paa hvad Tid den Altergang skal finde Sted, hvortil han meddeler Tilladelse, dog at han iagttager, hvad der er foreskrevet i Anordningen for Kjøbstæderne af 29de Juli 1814 § 28 og Anordningen for Landet af samme Datum § 21. I møbhat Fald gaaes der med Hensyn til Fastsættelsen af Tiden frem i Overensstemmelse med, hvad i § 1 er fastsat.